

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: BJØRN MELBYE

Redaksjonens adr.: Postboks 875, Oslo

NR. 2

1956

15. ÅRG.

Hva interesserer den enkelte mest?

Spørsmålet er ikke nytt, men like aktuelt. Frimerkesamling er som så mye annet i denne verden også gjenstand for en viss utvikling, kan man si. Årsaken her til er naturligvis først og fremst å søke i den mengde nye frimerker som hvert år ser dagens lys. Det opprinnelige: å søke å skaffe seg flest mulig forskjellige frimerker fra hele verden, kan vel i dag betraktes som en foreldet måte å samle på. I alle fall for den alminnelige, modne samler. Selv om verden på grunn av de forbedrede kommunikasjoner er blitt mindre og nyhetstjenesten nesten fullkommen, er det likevel mange faktorer som stiller seg hindrende i veien for å kunne begynne eller fortsette med denne form for frimerkesamling. Det blir derfor til at man må spesialisere seg. Men har vi ikke derved mistet noe av vesentlig betydning? Jeg tror jo. Alminnelige kunnskaper i geografi og historie om landene i vår verden går tapt. Man blir (muligens) noe flinkere på det spesialfelt man har valgt seg, men som regel ikke flink nok til å kunne kalle seg spesialist. Og hvilken betegnelse skal man så gi en slik samler? Filatelist er han ikke, og frimerkesamler er han heller ikke! Vedkommende må nærmest gis betegnelsen samler på frimerker fra U.S.A. eller Skandinavia eller liknende.

Imidlertid, spesialiseringens tidsalder er kommet, derom er det ingen tvil. Og tar man så for seg spørsmålet: Hvilket område eller land interesserer samlerne

rundt om i verden mest, går det klart fram at hjemlandets merker er de gjeveste.

Heldigvis, kan en si, er det nå etter hvert blitt større og større interesse for tema- eller motivsamling. Et tegn på dette er bl. a. de utallige spesialkataloger over dette eller hint område som stadig kommer ut. Her får hobbyen vår igjen noe av det den mistet med generalsamleren, og det er i alle fall i dag en mulighet til stede for å kunne få en komplett samling.

I en overgangstid er det ofte slik at pendelen slår kraftig ut til én side, at for eksempel spesialiseringen for en tid tar overhånd. Og det som da ligger nærmest å spesialisere seg på, er selvsagt ens eget lands merker. Det er ikke tvil om at spe-

sialisten nedlegger et stort og fortjenstfullt arbeid, men det er ytterst få som har evnen til å frembringe noe, gjøre et banebrytende arbeid. En oppdager og samler av «fluelort» er dessverre ingen filatelist. Det er derfor ikke tvil om at mange som i dag fordyper seg i de ting som ligger innenfor hans smale sektor og er blind for annet, jo før jo heller burde skaffe seg et tilleggsfelt å arbeide med. Og det kan

være hva som helst! Begynn f. eks. å samle på frimerker med kart som motiv, og du skal få erfare hvor interessant feltet er og hvilke muligheter denne temasamling gir til å få utvidet kunnskapene i geografi og historie bl. a.

Blant Tidsskriftets lesere fins det sikkert generalsamlere ennå, tema-samlere og spesialister, større og mindre. Men Norges-spesialistenes antall er sikkert det største. Tidsskriftet skulle gi et bilde av lesernes ønsker med hensyn til filatelistisk og/eller dermed beslektet stoff. Det kan herske tvil om at f. eks. 50 prosent av artiklene bør være viet bare norske merker, og de andre 50 prosent merker fra verden for øvrig. Det er innlysende at spørsmålet må berøre leserne sterkt. Det synes derfor også innlysende at disse i innlegg gir sitt syn på spørsmålet til kjennet. Tenk alvorlig over saken, og velg så Tidsskriftets spalter til forum. *B. M.*

MED DETTE NUMMER

stopper forsendelsen av Norsk Filatelistisk Tidsskrift til alle som ikke har betalt for 1956.

Abonnementsprisen er kr. 12 pr. år for abonnenter i Norge, porto inkl., og kr. 15 pr. år for abonnenter i land utenfor Norge, porto inkl.

Forarbeide til Håndbokens avsnitt om utgaven 1863—1866,

Av Bjørn Melbye.

«I «Antegnelser til Statsregnskabet for 1857» sees Statsrevisjonen å ha uttalt at den ytrer tvil om nødvendigheten av å ty til et annet land for å få forarbeidet de nødvendige frimerker. I «Antegnelser til Indtægtsbogen for 1860» kommer den igjen tilbake til dette punkt, idet den ber opplyst om det er noe til hinder for at tilvirkningen kan foregå her i landet.

I «Besvarelser til Indtægtsbogen for 1860» anfører departementet at det allerede for lengre tid siden er truffet foreløbig avtale med en mann av byen om å utføre den nå forestående fabrikkasjon av nye frimerker, og at departementet etter de allerede mottatte prøver har grunn til å anta at denne mann vil kunne utføre det omhandlede arbeid tilfredsstillende.

Denne mann var kaptein *P. F. Schwenzen*, innehaver av et «litografisk officin i Kristiania».

Ved kontrakt av 15. september 1862 hadde departementet overdratt ham trykningen av 8 millioner 4-skillingmerker. Statsråd *W. Haffner* undertegnet kontrakten på vegne av det norske postvesen.

I henhold til kontrakten forpliktet kaptein Schwenzen seg til bl. a. å trykke merkene i et antall av 200 stk. pr. ark med stentrykk, og å levere minst 1/2 million merker allerede innen utgangen av førstkommende desember på betingelse av «at fornødent Papir leveres og Locale anvises Fabrikanten inden 1. November førstk. og at Perforerings- (Gjennemhugnings-) Maskinen inden samme Tid erholdes».

Under samme forutsetning forpliktet kaptein S. seg videre til å levere minst 1/2 million merker i hver av de nærmest påfølgende måneder.

For merkenes trykning, perforering (hugning) og liming skulle Postvesenet betale 30 — tretti — skilling for hvert tusen merker.

Tegningen er antagelig utført av kaptein S., som allerede i 1860 hadde levert prøver til merkene. Kontrakten opplyser bare at «Mærkerne trykkes i et Antal af 200 Stykker pr. Ark med Stentryk, overensstemmende med et af Marine- og Post-Departementet nærmere approberendes Mønster — —».

Papiret ble levert av *Bentse Brug* (kontrakt av 19. september 1862) og skulle ha samme vannmerke som det fra *Tumba* til foregående emisjon leverte papir. Det varierer fra ganske tynt til meget tykt. Formen hertil ble levert av mekaniker *H. Clausen* den 28. oktober 1862. Mekaniker *C.* fikk også i oppdrag å levere en perforeringsmaskin. Han var imidlertid uheldig med denne, og maskinen ble kassert. Departementet av slo 23. april 1863 Clausens søknad om å få gjøre et nytt forsøk, og det ble gjennom telegrafinspektør *J. Collet*, som i telegrafvesenets anliggender oppholdt seg i London, bestilt en maskin til gjennomhugning av norske postfrimerker hos ingeniørene *D. Napier & Son* (11. april 1863). Maskinen, som skulle leveres innen 2 måneder fra bestillingsdagen, skulle drives med håndkraft og ellers forarbeides «etter samme Princip som de Maskiner, der af de nævnte Herrer forarbeides til Gjennemhugning af de Britiske Postfrimærker».

Kontrakten med *D. Napier & Son* ble satt opp 23. april 1863, og maskinen kom med frakt og andre utgifter på £ 362. Den ble nyttet til 1894.

Imidlertid var det kommet til et nytt moment i saken etterat kontrakten med kaptein S. var satt opp.

Regjeringen var kommet i tvil om lovmessigheten av trykningen av utgaven 1856—57 som den hadde foretatt på egen hånd, altså av andre verdier enn 4 skilling som loven av 7. juli 1854 bare syntes å omfatte.

Regjeringen ønsket også å få adgang til å trykke høyere verdier enn de hittil trykte.

Etter regjeringens innstilling om dette av 18. oktober 1862, vedtatt ved kongelig resolusjon av 1. november 1862, ble det ved lov av 7. februar 1863 bestemt:

«Foruden de i Lov af 7. Juli 1854 bestemte Postfrimærker til en Værdi af 4 Skilling for Stykket kan af Poststyrelsen ogsaa udfærdiges Frimærker af andre Værdier indtil 24 Skilling for Stykket.»

Kontrakten med kaptein S. ble etter dette utvidet til også å omfatte verdiene 2, 3, 8 og 24 skilling.

Det synes å ha vært mest behov for 24-skillingsmerkene, idet et sirkulære av 7. april 1863 meddeler at «Tilvirkningen af Frimærker til 24 Skilling pr. Stk. er paa-begyndt og vil antagelig blive tilendebragt i Løbet af Sommeren».

Avleveringen av merkene begynte 8. august 1863 og endte 11. februar 1864.

Kaptein S.' regning av 12. februar 1864 gir følgende opplysninger om leveransen:

Av 24 skilling levertes:

29. aug. 1863	50 000	
25. sept. 1863	1 028 200	
		1 078 200

Av 8 skilling levertes:

8. aug. 1863	100 000	
12. okt. 1863	950 000	
20. des. 1863	17 800	
		1 067 800

Av 4 skilling levertes:

23/11, 8/12, 15/12,		
24/12 1863,		
9/1, 20/1, 29/1 og		
10/2 1864	8 000 000	
med 1 million hver		
gang,		
11/2 1864 resten ...	233 500	
		8 233 500

Av 3 skilling levertes 26. okt.

1863 i to porsjoner tils.	270 800
--------------------------------	---------

Av 2 skillings levertes 3. nov.

1863 i to porsjoner tils.	545 000
--------------------------------	---------

De nye merker ble anmeldt i sirkulære av 31. august 1863. I sirkulæret ble det vedrørende fargen opplyst:

«Deres Farve er tilsvarende til den, de nu brugelige Mærker af samme Værdi have, nemlig resp. rød, blaa, violet og guul — —.»

For 24-skillingsmerkets vedkommende heter det: «Mærkerne ere af brun Farve.»

Merkene skulle tas i bruk «eftersom den ældre Sort bliver opbrugt».

Av denne årsak kan det ikke angis noen bestemt utgivelsesdato for utgaven. De eldste kjente avstemplinger er som følger:

24 skill. — 1. sept. 1863,
8 skill. — 12. okt. 1863,
4 skill. pl. I — 27. des. 1863,
4 skill. pl. II — 5. mars 1864,
3 skill. — 14. mai 1866,
2 skill. — 4. febr. 1865.

(Forts.)

„Norwex“-merkene.

I nr. 7/10, 1955 (side 185/86) har herr Erling Stark et innlegg om forekommente feil i overtrykket på «Norwex»-merkene. Jeg kan supplere de av herr Stark fundne feil med ytterligere ca. 8 feil som alle forekommer på samtlige verdier. Jeg har derimot også funnet et par feil som bare forekommer på en av verdiene. Jeg viser til tegningen og den utarbeidede oversikt.

Merke nr. 1 i arket:

Første «O» i OSLO har en tydelig fortykning i underkant.

Merke nr. 3 i arket:

Ekstra lang tunge.

Merke nr. 16 i arket:

2 brudd eller fortyninger i siste «O» i OSLO. En i underkant og én i overkant.

Merke nr. 17 i arket:

Punkt etter «L» i OSLO.

Merke nr. 21 i arket:

«W» og «E» i «NORWEX» sammenhengende. Drakehodet har «dobbelthake».

Merke nr. 28 i arket:

«S» i OSLO har en liten fortykkelse på mellomste bue som går over i en tynn strek som ender i underkant av øverste bue.

Merke nr. 33 i arket:

Punkt under «X» i «NORWEX». Bare på 20 øre.

Merke nr. 35 i arket:

Nederste strek i «E» i «NORWEX» har en kraftig utløper.

Merke nr. 46 i arket:

En forholdsvis stor, svart flekk i siste «O» i OSLO. Bare på 20 øre.

Merke nr. 50 i arket:

Brudd i «RWE» i «NORWEX». (Hairline?)

Merke nr. 70 i arket:

Utløper på drakens hals.

Merke nr. 73 i arket:

Punktaktig fortykkelse innvendig i «O» i «NORWEX» under øverste bue.

Merke nr. 75 i arket:

Mindre svart prikk innvendig i første «O» i OSLO. Bare på 55 øre.

Merke nr. 78 i arket:

Punkt etter «S» i OSLO.

Merke nr. 80 i arket:

Utvekst i overkant av første «O» i OSLO.

Merke nr. 82 i arket:

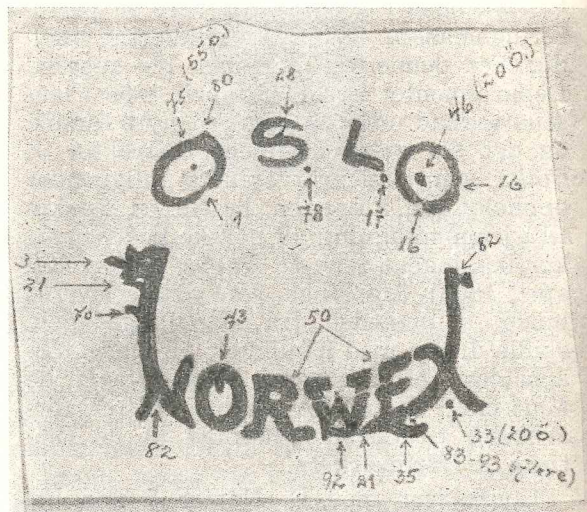
«N» i «NORWEX» har et innhakk i underkant, det samme i overkant av drakens hale.

Merke nr. 83 o. fl. i arket:

«E» og «X» i «NORWEX» sammenhengende.

Merke nr. 92 i arket:

«W» i «NORWEX» lukket nedentil.

Hertil kommer drakehode uten øye. Med øye synes imidlertid å være det sjeldneste forresten.

Ser man riktig godt etter, vil man muligens til slutt finne noe rart ved hver eneste overstempling. Imidlertid, av de fundne feil synes meg feilen på nr. 3, 17, 21, 35, 50, 70, 73, 78, 83 og 92 å være vel verd å ta vare på. B. M.

Norge nr. 87 (NK) kr. 2.00 på 2 skill 2 med omvendt overtrykk.

Denne variant er så vidt meg bekjent bare kjent i 1 — ett — eksemplar. Personlig har jeg aldri sett den, men husker at dr. Justus Anderssen en gang uttalte at han hadde sine sterke tvil med hensyn til ektheten av det eksemplar man kjente og som hadde fått attest for å være ekte.

Det kjente eksemplar var avstemplet ARENDAL (2-ringstempel, datoangivel-

sen utydelig). Hvilke ekspertene var som hadde gått god for ektheten, vet jeg ikke.

Om varianten leser vi ellers følgende i «Norges Frimerker 1855—1914» side 63: «Varietet: med omvendt paatryk.»

Om overtrykkserien videre: «Ganske interessant er det, at disse overtryksmærker er de første norske frimærker, som har været gjenstand for forfalskning, idet en fotograf i 1907 blev ilagt en mulkt av 30 kroner, subsidiært 15 dagers fængsel, for at ha laget falske paatryk.» (N.F.T. 1907, side 29.)

I «Norges Frimerker 1855—1924» leser vi på side 140 om varianten: «Kr. 2.00 kjennes også med omvendt påtrykk stempellet ARENDAL.» Om selve serien det samme som i «Norges Frimerker 1855—1914».

Om forfalskningen leser vi nærmere i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift nr. 2 av 22. februar 1907, side 29, under overskriften: «Förfalskningar», følgende:

«Norge 1905 : kr. 1.00 paa 2 skill. 2. En Postexpeditor paa en Fjorddamper i Bergenhusamterne fandt for en Tid siden et Brev frankeret med et Kronesmærke, hvis Overtryk viste sig at være falsk. Det oprindelige Mærke «2 Skill. 2» var nok ægte, men Paaførselen af den nye Værdi var Privvat Enterprise, som kostede sin Ophavsmand 30 Krones Mulkt, subsidiært 15 Dagers Fængsel. H. G.»

Norgeskatalogen har i samtlige sine utgaver under nr. 87: «Kr. 2.00 kjent med omvendt overtrykk.» — Så vidt kildene!

Den eneste verdi i overtrykksserien av 1905 som forekommer med omvendt overtrykk, er således bare 2-kronen etter det som er kjent. Og denne er som før bemerket bare kjent i et eneste eksemplar — stemplet Arendal. Eksemplaret er for øvrig defekt. Nedre venstre hjørne mangler.

Selv om det opp gjennom årene ikke er kommet fram noe som kan bevise at det

eneste eksemplar av varianten er falsk, har den tross alt aldri vunnet full tillit etter det jeg har erfart. At denne mistilitt muligens kan komme til å vise seg berettiget og dr. Justus Anderssen få rett i sin tvil, har vi i disse dager antagelig fått bevis for. En av Oslo Filatelistklubbs medlemmer, herr Bongard, har nemlig elskverdiggst lånt meg et dokument utstedt av The Royal Philatelic Society, London, datert 6. februar 1939, som fastslår at det eksemplar av varianten man har hatt til undersøkelse, er falsk. Med tillatelse offentliggjøres innholdet, som lyder:

«Dear Sir.

As your inverted 2 kr. provisional of Norway has, in the past, been accepted and recorded by certain authorities, the Expert Committee have thought it right to ask me write one word of explanation in returning your stamp with certificate stating that the surcharge is not genuin.

The date of use, the quality of print and the texture of ink are all against the specimen, as well as minor differences in the letters, but I think that you will agree that if the specimen is examined under the quartz ray lamp, there can be no question but that the surcharge was not the work of the Government printers.

Yours faithfully

(underskriften vanskelig å tyde)

Chief Assistant.

Enc. stamp and certificate No. 21660.»

Siden merket ikke er beskrevet nærmere i selve brevet, det er antagelig gjort i sertifikatet, kan det ikke uten videre trekkes den slutning at omhandlede objekt er identisk med vårt kjente eksemplar stemplet Arendal. Men da det til nå ikke er kjent at flere eksemplarer av varianten er blitt funnet, ligger det nær å slutte at det eksemplar The R.P.S. har undersøkt, må være det samme som man har kjent og godtatt som ekte i alle år. Før man imidlertid går til det skritt å endre NK på dette punkt, bør det antagelig for å være 100 prosent sikker, foretas nærmere undersøkelser etter min mening.

Noe savn tror jeg neppe varianten vil etterlate seg om den blir borte.

B. M.

Et morsomt feiltrykk av 5/25 øre
1922.

Dette merke er et randmerke ytterst
til høyre av en fir-stripp. De andre tre

merker er helt ordinære. Antagelig er det
kommet en papirbit på merket under
trykningen.

E. B. E.

Et liknende stempel med tekst SOGN-
DALS POSTAABNERIE forekommer på
4 skill. nr. 4, 4 skill. nr. 8, 10 øre nr. 43
og 25 øre nr. 47.

B. M.

Provisorisk stempel.

Redaksjonen har fått seg tilsendt et
brev hvis frankering er annullert med
nedenfor avbildete stempel. Leseren bes
merke seg at to av merkene er stemplet
Kleiva i Vesterålen og et *Sortland*.

Da stempelet *Kleiva i Vesterålen* 20.1.3
synes å være av høyst «privat karakter»,
bringes det herved til lesernes kjennskap.

Stempelet offentliggjøres med eierens
tillatelse.

B. M.

Signetstempel på 4 skill. 1863.
(NK nr. 8).

For stempelsamlere opplyses at 4 skill.,
NK nr. 8, er kjent avstemplet med antage-
lig lakk- eller signetstempelet «ULVIG
POSTAABNERIE».

Stempelet, som er rundt og i svart far-
ge, viser den nevnte tekst samt den nor-
ske løve i hvit. Teksten følger periferien
av stempelet. Løven er plasert i midten
av stempelet, loddrett og symmetrisk un-
der teksten. Stempelet er i en ikke-samlers
eie!

Frimärkenas förhistoria.

Av Paul Gerhard Heurgren.

De flesta reformer och uppfinningar ha haft sin förhistoria. Så även frimärkena. På franska konungen Ludvig XIV's tid (1638—1715) måste man personligen infinna sig på postkontor för att avlämna brev och betala porto. Många voro missnöjda härmed. Dåvarande chefen för franska postverket, Foucquet, hade förgäves försökt att få till stånd en ändring. En gång då Foucquet besökte sin väninna, den för sin skönhet och begåvning berömda markisinnan Lougueville, omtalade han sina svårigheter. Och markisinnan gav honom ett råd, som löste problemet. Rådet var, att man skulle taga pappersremсор, åtrycka desse viss text och sedan sälja dem till frankering av brev, som skulle läggas ned i brevlådor. Detta är en version. En annan påstår, att det var ett statsråd Velaye i Paris, vilken begärde och fått tillstånd att i denna stad sätta upp brevlådor och försälja portoremsor. Dessa remsor, som kallades billet de port paye, skulle vara försedda med följande text: port paye le ... jour de moi de ... l'an 16.... Ifyllandet av data skulle ske för hand, så att portoremsorna ej kunde användas mer än én gång.

Tyska postchefen Stephan, som tog initiativ till världspostföreningens grundande, omtalar i sitt 1884 under pseudonymen Veredarius utgivna verk, *Das Buch von der Welt-Post*, att det i postmuseum i Berlin fanns ett reklamtryck om 1600-talets franska brevlådor och frimärken med följande överskrift: *Instruction pour qui voudront écrire d'un quartier de Paris en un autre, et avoir responce promptement deux et trois fois le jour sans y envoyer personne, par le moyen de l'establissement que sa Majesté a permis être fait par ses Lettres, vérifiées au Parlement, pour la Commodity du public et expedition des affaires.* Härav framgår, att kejsaren givit sin tillåtelse till och parlamentet hade godkänt den nya parisiska postinrättningen, vilken önskade stå dem till tjänst, som hade brev att försända från en trakt i Paris till en annan trakt i denna stad. Den 8 augusti 1653 skulle verksamheten börja.

I reklamtrycket, som är på 4 sidor, inbjöds parisarna att flitigt använda den nya, bekväma och billiga postinrättningen.

Det skulle snart visa sig, sades det vidare i trycket, att inrättningen var outhärlig för dem, som ej hade egna tjänare eller som på grund av ohälsa ej kunde gå en längre sträcka med brev, ävensom för fångar och munkar och nunnor, som ej fingo gå utanför fängelse eller kloster.

Försäljningen av portoremsorna, som kostade en sous per styck, anförtröddes i Paris åt portvakter i kloster, statsinstitutioner m. fl. Brevlådorna, som sattes upp innan försäljningen av remsorna eller märkena började, tömdes tre gånger om dagen. Detta var till stor fördel för avsändarna. Men om breven ej sedan buros ut, var inrättningen ej till nytta för adressaterna. Troligt är dock, att det vid tiden ifråga fanns brevbärare i Paris. Som jämförelse kan nämnast att Stockholm 1669 hade två brevbärare, som buro ut brev, som adressaterna ej själva hämtat å postkontoret. Det är ej känt hur länge de parisiska 1600-talsfrimärkena och brevlådorna voro i bruk. Trolingen var det endast några få år.

Visserligen uppger Stephan i sitt omtalade verk, att en herr Feuillet de Conches skulle ha haft ett 1600-tals frimärke, som han så svartsjukt vakade över, att ingen fick se det. Detta gör, att man tvivlar på att denne herre, väl en fransman, verkligen ägde ett sådant märke. Skulle mot förmodan ett exemplar av alla tiders första frimärken dyka upp en dag, komme det säkert, att om dess äkthet kan bevisas, betinga ett fantastiskt pris.

År 1680 upprättade engelsmannen William Dockwra en privat stadspost, Penny Post, i London. Brev expedierade med denna post, som existerade ända till den 10 januari 1840, stämplades med en stämpel innehållande orden Penny-Post-Paid och bokstaven L., vilken enligt somligas mening betydde London, men enligt andra syftade på den gata, Lynne street, där penny-postens huvudexpedition var belägen. Då portobeloppet en penny var angivet i denna postinrättnings stämplar, böra de räknas som portostämplar. Som sådana kan man även anse de stämplar utan portobelopp, vilka på 1600-talet först började användas inom Englands postverk och sedan inom Sveriges m. fl. länders postverk, därför att avtryck av des-

sa stämplrar på brev var bevis på att porto var erlagt.

Som förelöpare till vår tids frankotecken har man brukat räkna de stämplade postpapper, vilka enligt en kunglig förordning 1819 togos i bruk på ön Sardinien. Enligt denna förordning var den, som sände brev med privat bud, skyldig att före avsändandet betala porto som om brevet sänts per post. Till sådana privata brev skulle användas stämplade papper, Carta postale bollata, vilka såldes å postkontoren å ön och hos de kungliga tobakshandlarna. Papperet i dessa brev skulle vikas så, att de påtryckta stämplarna kunde ses. Stämplarna i blå färg voro av tre valörer, 15, 25 och 50 centesimi. I kanten på papparesarken var tryckt: Direzione Generale delle Regie Poste, Corrispondenza autorizzata in corso particolare, per pedoni ed altre occassioni, som betyder: Den kungliga generalpostdirektionen, korrespondens auktoriserad för privat bruk, att försändas med gående bud eller på annat sätt.

Den 3 mars 1823 inlämnade löjtnanten Curry Gabriel Treffenberg till adelsståndet i svenska riksdagen en motion om portostämplat brevpapper. Motionen, som hade till överskrift: Projekt till ändringar i och för Post-Verket, innehöll 26 punkter. Den viktigaste punkten bar rubriken: Ett stämplat papper af olika valeur att nyttjas till omslag å Bref och lyder så här: Porto Chartorna böra blifva af ett skriftpappersarke storlek utan att vara vikna öfver längden som dessa; papperet starkt men ej groft, och i detsamma ett ringformigt mönster, som lätt upptäckas till försvårande af förfalskning äfvensom någon ljus nuance i någon färg borde sättas å detsamma. Mitt å papperet skall finnas tvenne stämplrar bredvid hvarandra, intagande tillsammans 6 kvadrat tum areal innehåll. Den ena stämpeln skarpt pressad i papperet och den andre tryckt med svärte. Båda innehållande jemte något passande emblem, som vore svårt efterapa, valeuren å kartan. Vil hopslåendet af bref skulle stämplarne alltid vändas utåt och passas så, att något af utanskriften öfver desamma skrives till förekommande af att samma omslag ej åter kunde begagnas.

Var en försändelse så stor, att till dennes omslag ej kunde användas portopapper, skulle enligt Treffenbergs idé till den fogas ett åttendedels portopapper för-

sett med påskrift: Tillhör paquet som afgick den Å själva försändelsen skulle skrivas Porto Charta medföljer.

Treffenberg ville först och främst med sitt förslag vinna att staten ej skulle be dragas. Genom att porto betaltes kontant och inga kvitton lämnades å erlagda avgifter, var det möjligt för ohäderliga posttjänstemän att bedraga staten genom att själva behålla portobeloppen.

Flera i riksdagen uttalade sig för Treffenbergs förslag, men ej få kommo med invändningar. Efter behandling i utskott avlog riksdagen förslaget, främst på grund svårighet för allmänheten att med de dåtida invecklade inrikes brevtaxorna beräkna portobelopp. Men detta hindrar ej, att Treffenberg bör räknas som pionär på portoreformernas område.

1824 bestämde Kungl Majt att i Sverige tryckta tidningar skulle förses med statsstämplar, för att sedan få fritt befordras med posten. Tidningsavgiften utgick oberoende av befordringssvägs längd med olika belopp beroende av antal ark i tidning. Alla tidningar voro försedda med statsstämplar, således även de som ej voro avsedda att expedieras per post. Men då dessa stämplrar infördes för att förenkla taxeringen av med posten försända tidningar, kan man påstå, att vi i Sverige hade ett enhetsporto 16 år före sådant infördes i England. 1872 upphörde tidningsstämplingen. Postmuseum i Stockholm äger ett stort antal stansar till tidningsstämplar.

År 1950 utgavs i Wien ett arbete, 100 Jahre Österreichische Briefmarke. I detta omtalas att en kroat, Laurenz Koschier, 1836 lagt fram förslag om frimärken. Då alla handlingar härom förkommit, vet man nu ej var Koschiers idé gick ut på. Från österrikskt håll har påståtts, att Koschier berättat om sitt frimärksförslag för en engelsman, som sedan fört det vidare till en landsman, Rowland Hill, om vilken strax skall förtäljas. 1840 skrev Koschier till österrikiske kejsaren och hemställde att Österrike skulle göra anspråk på prioritetsrätten till uppfinnandet av frimärken. Härtill svarade hovpostförvaltningen i Wien, att då Koschier 1836 fått besked, att hans förslag trots »lobenswertes Bestreben der Postanstalt nützlich zu sein,» ej var praktiskt användbart, kunde Österrike ej gärna begära prioritetsrätt till frimärkena. (Forts.)

nyheter

GRØNLAND:

Grønlands postvesen har latt fremstille 60 øres frimerker ved overtrykking av blå 40 øre og 1 krone gulbrun, begge i isbjørntypen.

Frimerkene vil være til salgs på Grønland fra 8. mars 1956 og ved postvesenets salgskontor for frimerkesamlere i København fra samme dato. Bestillinger kan sendes til salgskontoret etter den 23. februar 1956.

60 øre./40 øre blå,
60 øre/1 kr. gulbrun.

ITALIA:

I anledning av de VII. olympiske vinterleker i Cortina har Italia utgitt en serie på 4 merker. Utgivelsesdag 26. januar 1956.

Det opplyses at merkene vil ha frankeringsgyldighet til 31. desember 1957.

Merkene, som er i format 37×21 mm, tagget 14, med vannmerke 5 takkede stjerner, er trykt i flere farger på hvitt papir.

10 L. (Hoppbakken «Italia».)
12 L. (Ski-stadion).
25 L. (Hockey-stadion).
60 L. (Skøyte-stadion).

Opplag ukjent.

ØSTERRIKE:

I anledning av Østerrikes opptagelse i De Forente Nasjoner ble det den 16. februar utgitt et erindringsmerke. Merkebildet symboliserer De Forente Nasjoner i form av 3 store stener. En høy sten med bokstaven «U» bakerst og med to mindre i en bestemt avstand fra hverandre foran den store. Stenen til høyre bærer bokstaven «O», og stenen til venstre bokstaven «N». Østerrikes opptagelse symboliseres ved at en fjerde sten som bærer Østerrikes riksvåpen, føyes inn mellom de to forreste stenene.

Format: $29,8 \times 38,5$ mm.

Farge: Rødbrun.

Papir: Vanlig hvitt frimerkepapir. Riflet gummiering.

Tagget: $141/4 \times 133/4$, kamtagging.

Opplag: 3 000 000.

Verdi: 2.40 Sch.

Frankeringsgyldighet fra og med 20. februar 1956.

MALTA:

Den nye, definitive serie vil antagelig bli utgitt i to halvparter. Utgivelsesdagen var satt til 23. januar 1956. Verdier som er kommet, er: $1/4$ d, $1/2$ d, $2\frac{1}{2}$ d, $4\frac{1}{2}$ d, 8 d, $1/-$, $1/6$, og $2/-$. Det er foreløpig ikke gitt noen opplysninger om de resterende 9 valører.

OVERSJØ

ASCENSION:

En ny, definitiv serie vil bli utgitt i verdiene $1/2$ d, 1 d, $1\frac{1}{2}$ d, 2 d, $2\frac{1}{2}$ d, 3 d, 4 d, 6 d, 7 d, 1 sh., $2/6$, 5 sh., og 10 sh. Samtlige merker bærer foruten et spesielt motiv, et bilde av dronning Elizabeth.

CANADA:

I april 1956 vil det bli utgitt 2 merker med villdyr-motiver. Merkene utgis til støtte for The National Wildlife Conservation.

Ytterligere 3 frimerker i forskjellige verdier er annonsert å utkomme i løpet av 1956. Nærmere opplysninger vil komme etter hvert.

FORENTE NASJONER:

Et 3 og 8 c. merke I. T. U. ble utsendt 17. februar 1956,

et 3 og 8 c. merke W. H. O. vil bli utsendt 9. april 1956,

et 3 og 8 c. merke U. N. Day vil bli utsendt 24. oktober 1956, og

et 3 og 8 c. merke Human Rights Day vil bli utsendt 9. desember 1956.

NIGERIA:

I anledning av dronning Elizabeths og her-tugen av Edinburghs offisielle visitt til Nigeria

er kurserende 2 d overstemplet: «Royal Visit 1956». Utgivelsesdag: Dronningens ankomst til Nigeria.

Nye 2 d merker er bestilt hos Messrs. Waterlow & Sons Ltd. med samme motiv som det nåværende, men i bare én farge: stålblå.

SAMBANDSSTATENE:

Følgende merker i den regulære serie vil bli utgitt med det første:

- 1½ c. Mount Vernon,
- 9 c. The Alamo,
- 10 c. Independence Hall,
- 20 c. Monticello,
- 5 dol. Alexander Hamilton.

Utgivelsesdatoer ennå ikke kjent.

Det er videre annonsert følgende erindringsmerker:

- 3 c. Labor Day,
- 3 c. 200th Anniversary of Nassau Hall (Princeton University),
- 3 c. Booker T. Washington Centennial,
- 3 c. Wildlife Conservation (three stamps),
- 11 c. Fipex Souvenir Sheet,
- 2 c. Fipex Postal Card,
- 6 c. Fipex Air Mail Envelope.

Samler-annonser.

Schleswig-Holstein nr. 1 och 2 stämpl. i lyx-exemplar även å brev sökes.

*Hugo Sjöberg — Östergatan 4,
Malmö C, Sverige.*

Finnland 200 forskj., n.kr. 8.00 — 300 forskj. 25.00. Øst-Karelen kompl., 28 forskj., 25.00. 1 kg postforseglet kilovare 30.00. Finnland Specialkatalog, 80 sider, kr. 2.00 i bytte med ust. norske nyheter.

*Frimärksaffär Lauri Peltonen —
Hangö, Finland.*

Bytt Deres dubletter! Skriv på tysk, engelsk, fransk til: *Secrétaire C.E.F.U., 10 Rue de Tracy, Paris 2.* Svarkupong eller frimerker vedlegges. — Forbindelser over hele verden. Bytte ønskes med alle land.

Tyske nyheter (DDR) vil jeg sende Dem for norske minneserier. Korresp. tysk, engelsk, dansk Send først!

*Heinz Förster — Leipzig N 22,
Corinthstr. 5 — Tyskland DDR.*

En nederlandsk frimerkesamler, som lærer det norske språket, vil gjerne komme i kontakt med en norsk samler for å bytte nederlandske frimerker mot nye norske og svenske eller danske utgaver.

*Ir. H. Goedkoop Hzn — Gabriël-
straat 59 IV, Arnhem, Nederland.*

Til U.S.A.-samling, brukt, ønskes utvalg, særlig eldre merker. Kan event. bytte, da jeg har masse gode dubletter. Basis: Nord-Amerika-katalog (Stella).

Zach. B. Torkildsen — Flekkefjord.

Norge-specialsamlare i Finland ønsker kontakt med norska filatelister, som kunna sälja eller i ombyte emot bättre finska märken skicka följande norska märken i prima kvalitet: (AFA/56) obegagnade: 1-9, 11, 13, 14, 15, 17, 18-24, 26-28, 30-47, 51, 54A-60A, 57B, 58B, 60B, 61B, 64, 65, 67-72, 74, 107x, 150x, 150y, 159x, 221x, 253x, 312-17x, 407-409x, porto 3a, 4A, tjenste 6b, retur 1; begagnade: 12, 17a-b, 19a-b-c, 28, 29a, 38, 41a-b, 43a, 48a-b, 51a, 56Aa, 65x, 70a, 73, 78x, 79-81C, 102x, 107x, 131C, 150x-y, 159x, 221x, 253x, 312-17x, 407-409x, tjeneste 6a-b, 8, retur 2.

*Ossi Hedman — Kymintie 7, Lahti,
Suomi — Finland.*

HAR DE ANSKAFFET

Helsakkatalogen kr. 8.00

Norway No. 1 m/ blokken. » 10.00

Norwex-katalogen » 3.50

inkl. porto — overalt i verden — fra

F. C. SVENDSEN — Bergen.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 875, Oslo, Norge.

Raket-Post Katalog. Ved Stephen H. Smith. 68 sider. Utgitt av Fritz Billig, U.S.A. Til kjøps ved Harris Publications Ltd. Pris 24 shilling.

Rakettbefordring av post er en forsøksmåte som ennå er i sin barndom, og antallet av samlere av rakettpost kan neppe være stort, da tilgjengelig materiell så vidt vites er meget begrenset.

Ikke desto mindre er et antall pionérer fortsatt tålmodig eksperimenterende med denne form for postbefordring, og denne katalog beskriver de anstrengelser, de feilslag og de hell man hittil har hatt. Noe som minner om Guy Fawkes natt, hører vi om i følgende historie fra det første eksperiment med å sende post med rakett fra et fartøy til land. Eksperimentet fant sted i India i 1934:

«Da luntene ble tent,» sier forfatteren, «begynte den å sprute gnister en stund, men gikk så ut. Fartøyet fører tente igjen på luntene, som imidlertid oppførte seg som første gang. Førstestyrmannen forsøkte seg deretter, men luntene sluknet igjen etter en serie med små eksplosjoner. Etter dette forsøkte førstestyrmannen å få raketten av gårde, men resultatet ble igjen bare en serie små eksplosjoner. Raketten rikket seg ikke.

Under alle disse resultatløse forsøk var eksperimentatørens humør sunket til 0, og i skjær, blind desperasjon grep han en

fyrstikk, rev av en fyrstikk og tente den egenmektige rakett direkte etter å ha fjernet luntene. I et blunk, uten noen forutgående lyd eller røktutvikling våknet raketten plutselig til liv. Under utsendelse av et regn av glohete gnister fór raketten til værs og eksploderte med et brak. Den del av posten som ikke ble oppbrent ved eksplosjonen, ble spredt for alle vinder.» — Slik endte altså det første eksperiment med rakettbefordring av post.

«*The Foundations of Philately*» av Winthrop S. Beggs, F.R.P.S.L., i samarbeid med Arnold M. Strange, F.R.P.S.L. 196 sider, mange illustrasjoner. Utgiver: Faber & Faber. Pris 21 sh.

Boken er et resultat av britisk og amerikansk samarbeid. Og det kan slås fast at resultatet er blitt særdeles godt. Boken er som titelen tilsier, en håndbok for frimerkesamlere. Av alle de jeg til dato har hatt anledning til å lese, er denne uomtvistelig den beste. Om denne kan det trygt sies at det som her ikke er nevnt om frimerkesamling og frimerkelitteratur, frimerkefremstilling og -trykning, papir, vannmerker, gummiering, varianter og stempeling m. m., er ikke verdt å vite.

Boken anbefales på det beste for samlere som ønsker å fordype seg videre i sin hobby. B. M.

Mosden Israel Catalogue 1956. 116 sider, illustrert. Utgitt av Mosden Stamp Company (London). Til salgs hos Harris Publications Ltd., London. Pris 15 sh.

Få land er i løpet av så kort tid blitt så populært samlerland som Israel. Derfor er sikkert en mer spesialisert katalog over landets utgaver både kjærkommen og nødvendig. Katalogen fører opp priser både for brukte og ubrukte eksemplarer, ubrukte eksemplarer med anhang og blokker med kontrollnummer. Varianter er ført opp for seg, likesom den inneholder en fortegnelse med illustrasjoner over stempler. Frimerkehefter, aerogrammer og førstedagsbrev er også tatt med.

En nyttig katalog for spesialsamlere på Israel.

Catalogo de Sellos de Deportes, 6. utgave, 1956. 57 sider, illustrert. Utgitt av Jose M. a Vidal Torrens, Via Layentana 115, Barcelona, Spania. Pris: 8 internasjonale svarcuponger, som også dekker returporto (Rek.).

Katalogen er en kronologisk fortegnelse over samtlige «sportsfrimerker» i ver-

den fra olympia-utgaven av 1896 til i dag. Delvis illustrert og få opplysninger om den enkelte utgave, bortsett fra året, landet og begivenheten som lå til grunn for utgivelsen. Har en spesiell avdeling viet til frimerker som viser modeller av aeroplaner og en annen som inneholder spesial-avstemplinger nyttet ved sportsbegivenheter i Spania siden 1951.

Egnet for spesialsamlere på området.

Scott U.S. Catalog, 1956.

Den nye 1956-utgave av Scott U.S. Stamp Catalog som forelå medio desember 1955, inneholder 579 sider, en øking på 14 sider i forhold til siste utgave. Regulære og erindringsmerker har nå nådd opp i nr. 1071 — the Fort Ticonderoga-utgave fra september 1955. Katalogen, som nå er i sin 34. utgave, har nådd langt siden den første gang så dagens lys med 67 sider i lommeformat i 1922.

Som vanlig har katalogen en del endringer av redaksjonell art. Illustrasjonene av frimerkene er således bl. a. igjen i $1\frac{1}{2} \times$ merkestørrelsen etter i noen år å ha vært gjengitt i $\frac{3}{4}$ merkestørrelse.

Samlere av blokker med platenummer vil med tilfredshet kunne notere seg stigende priser for disses vedkommende. — To av de mest utpregede stigninger finner vi for Huguenot-Walloon utgaven av 1924 som er steget fra 36.25 dol. til 51.25 dol., og Norse-American utgaven av 1925, som er gått opp fra 80 dol. til 120 dol. Plate-blokker av Hawaii-overtrykkene har gjort et mindre hopp fra 23.50 dol. til 33.50 dol. Den unike marginal-blokk av 24 c. luftpost med omvendt midtparti med blått platenummer, er en ny-tilføyelse av året. Blokken er priset til 25 000 dol. Blant andre korreksjoner viser postkort også en del stigning. «McKinley full-face» kort er således gått opp fra 100 dol. til 125 dol. ubrukt. Størst prosentvis stigning viser imidlertid 1 c. Jefferson av 1916 på kort med grå, ru overflate, die I ubrukt, som er steget fra 50 c. til 25 dol.! Die II ubrukt er steget fra 20 dol. til 60 dol. Heller ikke dårlig.

Katalogen koster 3.50 dol. og fås kjøpt hos Deres favoritt-handler!

Queen Elizabeth Catalog 1956. Ny, illustrert 88 siders katalog.

«Commonwealth Catalog of Queen Elizabeth Stamps» forelå i januar. Katalogen, som er å jour til oktober 1955, er

meget å anbefale for spesialsamlere av dette felt. Pris 7 sh.

Catalogo de Sellos de Flores, 4. utgave, 1956. 26 sider, illustrert. Utgitt av Jose M.a Vidal Torrens, Via Layantana 115, Barcelona, Spania. Pris: 5 internasjonale svar-kuponger, som dekker utgiften til rekommandert forsendelse.

Katalogen er en landesvis fortegnelse over alle frimerker som er utgitt med blomstermotiver. Mange av blomstene er navngitt også med sine latinske navn. Det er nyttet Yvert-katalogens nummer. Katalogen er en nyttig håndbok for samlere som har valgt blomster som motiv for sin temasamling.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgitt av Norsk Filatelistforbund.

Redaktør: Bjørn Melbye.

Postboks 875, Oslo.

Forretningsfører: F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen.

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement: Innenlands kr. 12.00 pr. år, utenlands kr. 15.00 pr. år.

Abonnement noteres bare pr. kalenderår.

Til annonsørene!

Man hadde håpet fortsatt å kunne unngå noen forhøyelse av annonseprisene. Dessverre viser det seg imidlertid at en forhøyelse ikke lenger er til å unngå om de økte utgifter skal kunne mestres.

Det meddeles derfor med dette at fra og med nr. 4 — aprilnummeret — er annonseprisene i Norsk Filatelistisk Tidsskrift som følger:

1/1 side pr. gang	kr. 150.00
1/2 —»—	» 80.00
1/4 —»—	» 50.00
1/8 —»—	» 30.00
1/16 —»—	» 20.00

Samlerannonser kr. 1.00 pr. linje, minimum kr. 5.00. Kun forskuddsbetalte samlerannonser blir inntatt.

Opplag: 2 200 ekspl.

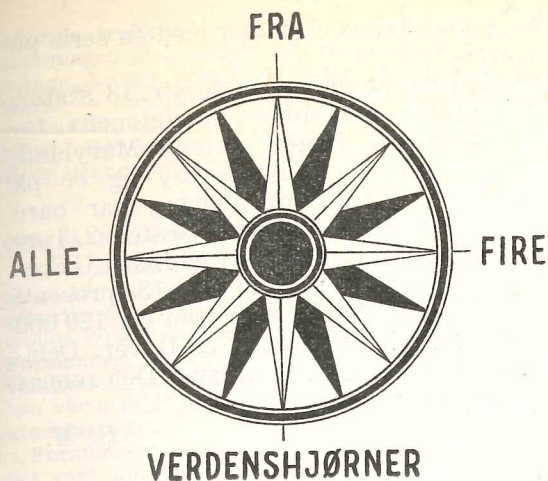
Kontrakter inngått før mottagelsen av dette nr., berøres ikke av de nye satser.

Tidsskriftet vil fra og med nr. 4/1956 bli sendt ut den 15. i hver måned, juli måned unntatt. For juli og august utgis et dobbeltnummer (nr. 7/8) som sendes ut den 15. august (vanlige forbehold).

Annonser — det lønner seg, samtidig som det bidrar til å skape et bedre og livskraftig organ!

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsføreren.

Korrespondanse ang. tidsskriftets redaksjon til redaktøren.

«Den første privilegerte posttjenestemann i Norge var vel landets første generalpostmester, *Henrik Morian*, som fikk seg overdratt *hele det norske postvesen* (uthevet av red.) som privilegium ved kong «Kristian Kvart». Han fikk ikke alene privilegiet for seg selv, men også for sine etterkommere i 20 år framover.»

*

Fra England meddeles:

«Messrs. Stanley Gibbons Ltd. have great pleasure in announcing that by gracious command of her Majesty The Queen they have received a Royal Warrant of Appointment as Philatelists to Her Majesty.»

*

Hovedpostkontoret i Pittsburg har holdt en kunstutstilling i ekspedisjonshallen bestående av 75 tegninger, skisser og malerier.

Hvorfor ikke realisere frimerkeutstillinger fra tid til annen på samme måte?

Hva sier f. eks. Postmuseet til dette?

Det er ikke alle som har tid til å besøke museet, — åpningstidene passer ikke alle interesserte.

*

U.S. jernbane-posttjeneste tok sin første postvogn i bruk 28. august 1864 på strekningen Chicago—Clinton, Iowa.

Lincoln var president på den tid, og Montgomery Blair, som ga autorisasjon til denne postbefordring 1. juli 1864, var generalpostmester.

*

Pr. 1. januar 1955 fantes det 38 975 postkontorer i U.S.A.

*

I «Posthornet» nr. 2/56 finner vi bl. a. følgende appell rettet til medlemmene:

«Sørg for tydelig stempeling.

Frankér postsakene riktig og pent.

Da støtter du feriehjemsarbeidet.»

Vi for vår del vil tilføye: «Og skaffer deg utelukkende venner.»

*

Kongens fortjenstmedalje i gull er tildelt kontorsjef ved Bergens postkontor *J. B. Bakke*, opplyses det i «Potshornet» nr. 2/56.

*

I samme nr. av «Posthornet» saksess følgende som vi mener må ha interesse for «pre-filatelister». Med tillatelse siteres:

Samlere av førstedagsbrev (-kort) i U.S.A. har nylig startet sin egen forening, kalt: The American First Day Cover Society. Medlemsantallet er allerede oppe i flere hundre. Foreningen har sitt eget tidsskrift, «First Days», som kom med sitt første nr. i januar 1956.

Foreningens sekretær er Normann H. Lee, 845 East 13th St., Brooklyn 30, N. Y., og redaktøren: Gerald H. Strauss, 7205 Hanford St., Philadelphia, Pa., for dem som måtte være interesserte. Kontingenten er foreløpig \$ 1.— pr. år.

*

Bernard Harmer sier i «Time» magasinet om frimerkesamling: «Å bli interessert i å samle frimerker, er som å få malaria. Har man først fått den, blir man aldri kvitt den.»

*

I «Philatelic Magazine» av 27. januar d. å. leser vi følgende (formentlig gode) råd:

«Worth buying Portuguese India: Sets commemorating the 450th Anniversary of Settlement in India.

Canada: 1934 Loyalists commemorative (S. G. 333) og 1926 Provisionals (S. G. 264/65).»

Ja, den som bare visste!

*

I anledning av dronning Elizabeths og hertugen av Edinburghs besøk i Nigeria kan det muligens være av interesse å få litt nærmere kjennskap til hvordan Nigeria egentlig er oppstått: Opprinnelig var det et britisk konsulat i Fernando Po, ut fra hvilket Oil Rivers Protectorate, Niger Coast Protectorate, Niger Territories og Lagos sprang ut. Nord-Nigeria og Syd-Nigeria ble opprettet i år 1900. I 1906 ble Lagos og Syd-Nigeria slått sammen til «Kolonien og protektoratet «Syd-Nigeria». Nord- og Syd-Nigeria ble i 1914 forenet til hva senere har vært kalt

Nigeria. Det har et flateinnhold på ca. 964 990 km² med ca. 30 mill. innbyggere. Nigeria er delt i 25 provinser og blir styrt av en guvernør. Største by er Ibadan med ca. 335 500 innbyggere, mens Lagos med ca. 250 000 innbyggere er hovedstad.

Av 6 c. merket i den ordinære serie (Theo. Roosevelt) som kom ut 18. november 1855 ble det etter den offisielle oppgave solgt 257 551 stemplede førstedagsbrev og 668 038 merker. — Totalsalget gikk opp i 40 082.28 dollar.

Det ser ut som om forløperen for den moderne samler var NOAH. Denne gentleman samlet bare på par, og så snart han hadde fylt det siste hull i samlingen sin, overførte han alt én bloc til sitt «waterproof» ARK-album! (Uff da!)

Sveriges tapte Koloni.

300 år er gått siden «Ny-Sverige» ble erobret av hollenderne. På den 15. september 1655 kapitulerte de svenske kolonister i våre dagers *Delaware* overfor Peter Stuyvesant, Ny Amsterdams guvernør. Akkurat på den tid var Sverige hårdt engasjert i 30-årskrigen og hadde derfor lite nanledning til å sende forsterkninger til Johan Rising, «Ny-Sverige»s guvernør på den tid, som holdt til i fort Christiana.

«Ny-Sverige» ved Delaware River var blitt grunnlagt i 1638. Stedet hvor sven-skene landet den gang, ligger i dag i byen Wilingtons havn, og siden 1938 er landingsstedet markert ved et monument forarbeidet i svensk, svart granitt. Monumentet er laget av den svenske billedhugger Carl Milles (Vilhelm C. Emil 'M. 1875—) og forært til Delaware av svenske skolebarn.

De svenske nybyggerne kjøpte land av indianerne «as far west as the sunset» inntil de eide omtrent alt det territorium som i dag utgjør Del., østlige Pennsylvania og deler av Maryland og New Jersey.

300 års dagen for svenskenes kolonisasjon i U.S.A. ble minnet med et eget 3 c. frimerke 27. juni 1938, kalt «the New-Sweden», og kapitulasjonen til hollenderne ble på samme måte erindret med et eget merke i 1955.

I Sverige ble som kjent 300 års dagen

for kolonisasjonen minnet med en serie på 5 merker.

Delaware er en av de første 13 stater, og i dag den nest minste av unionens stater. Delaware ligger mellom Maryland, Pennsylvania og New Jersey og er på 5 328 km². Nyere innvandring har bare svakt gjort seg gjeldende. Nesten 2/3 av befolkningen (ca. 300 000) er født i U.S.A. Neger-elementet utgjør ca. 13 prosent. Største by er Wilmington med ca. 120 000 innbyggere. Hovedstaden er Dover. Delaware-elen er ca. 600 km lang. Den renner ut i Delaware-bukta.

B. M.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 291 den 9. januar 1956 i Sjømannssalen på Central Hotel. Formannen, ingeniør Sverdrup, åpnet møtet med å ønske samtlige fremmøtte et riktig godt nytt år. — Referat fra desembermøtet ble opplest og godkjent uten bemerkninger.

Formannen fortsatte med å gjennomgå den innkomne post. Før ordet ble gitt til aftensens kåser, hr. kommandør D. E. Kje-holt, leste formannen utdrag av de siste tidsskrifter som klubben hadde mottatt.

Hr. Kje-holt hadde som tittel på sitt kåseri satt «Fra Paris til Las Vegas». Han hadde i fjor sommer hatt anledning til å overvære en atombombesprengning i Amerika. Reisen startet i Paris og gikk videre via Assorene og Washington til Las Vegas i Nevada. Han fortalte en del fra Paris, hvor han blant annet hadde besøkt det kjente frimerkemarked. Oppholdet i Las Vegas ble lenger enn beregnet, slik at han fikk god anledning til å bese byen og dens omegn. Det var litt av hvert å fortelle fra denne byen, som jo er Amerikas nyeste forlystelsessted. Hr. Kje-holt forklarte oss videre om de nitide forberedelsene til atombombesprengningen, om selve sprengningen og om de uhyggelige virkninger. Som lysbilder i farger viste han oss det meste av det han hadde sett og opplevd i Las Vegas.

På klubbens vegne takket formannen for hr. Kje-holts visitt i Drammens Filatelist Klubb og for hans interessante kåseri.

Neste post på programmet var auksjon over en frimerkekolleksjon som et av klubbens medlemmer hadde gitt til inntekt for festfondet. Under hr. Breda Sørensens ledelse ble mesteparten av objektene solgt. Det ble sent før auksjonen kom i gang, og mange av medlemmene hadde

allerede trukket seg tilbake, men allikevel var stemningen god, budene falt jevnt og sikkert, og mange kroner kunne overføres til festfondets konto. — Formannen takket Breda Sørensen for godt utført arbeide med auksjonen, og møtet ble hevet. Det var 28 medlemmer og 3 gjester til stede denne aften.

EE.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

Etter sumarferien var fyrste møte på Meierisalen 12. september. Me fekk den gleden å ha hr. utanriksråd Fivelstad (i Mexico) og hr. tollkontrollør Wiik som gjestar, og frammøtet var godt. Formannen, kunstmålar Karl Straume, ynskte velkomne og la til at det var ei stor ære for klubben vår å få vitjing av so langfarande mann som utanriksråden.

Formannen las so referatet frå siste møte, og det vart godkjent. Han kom deretter med ei interessant utgreiding om 100 års jubileumsfesten («Norwex») i Oslo, der han var til stades, om opninga i Oslo Rådhus, om festen Oslo kommune heldt utover kvelden — med herlege rettar, song og musikk og fine talar, — og deretter (i fleire dagar) den gigantiske frimerkeutstillinga av verdensformat som det var eit syn å sjå — i Kunsternes Hus, Wergelandsveien. Han sa seg lei for at ikkje fleire frå vår klubb hadde høve til å vera tilstades. Hr. disponent Krohg-Albertsen supplerte med ei samtale han hadde havt med ein av dei amerikanske utstillarane i Loen, Nordfjord, etterpå.

Hr. kjøpmann S. Sveen la fram gode frimerkjehefte og blandingsvaror; mykje vart selt. Imidlertid delte rikstelefonstyrarinnen fru Nørve, klubbens kassarar, ut dei før tinga «Norwex» med konvoluttar.

Ei gild matykt tok me som vanlegt, der hrr. kjøpmann Ambø og Sveen hade fått fram tilfang og no serverte saman med våre 2 damor. Det hyggjelege møte slutta kl. 23.

K. Str.

Møte 18. oktober, vanleg tid, som gjestar hjå hr. lensmann Skodje og frue. Det var stort frammøte og høg stemning. Formannen baud alle velkomne og tok til med eit forvitnelegt kåseri om oberst Angell — fridomshelten, forfattaren og idrottsmannen med det mangslongne tilværet og dei store offer i hjelp for mange land og folk som vart liggjande under. «Gud signe vårt dyre fedreland» vart so sunge medan fru Skodje opna dører og baud til matykt. Herlege smørbrød og kakor av ymse slag og rykande kaffe sette nok humøret på høgkant. Hr. Sveen lødde so opp frimerkjeheftene og delte utover, og det var som vanlegt mange merkje som kom til ny eigar.

Den gilde og hyggjelege samkoma slutta kl. 23 etterat formannen takka hjarteleg hr. Skodje og frue for kvelden.

K. Str.

28. november kl. 20 var klubben innbuden til møte hjå hr. disponent Krohg-Albertsen og frue. Det var særskildt godt frammøte, og alle var i godlag og hygde seg utover kvelden storleg.

Formannen ynskte alle velkomne og særskildt hr. overlækjar Iversen og frue, som me fekk den gleden å ha millom oss. Formannen, K. Straume, las so opp eigne dikt, eldre og nye, som hausta fagnin. Fru Krohg-Albertsen hade duka fint

bord og baud no gjestarne halda seg frampå, og me var ikkje seine å nytta høvet og taka til oss og njota av desse herlege saker. — Etter maten var det frimerkjeprat, byting, kjøp, sal og auksjon av gávemerkje til inntekt for laget. Dr. Iversen, Krohg-Albertsen og Sveen gav gávorne; det kom inn kr. 10.12. — Kl. 23 var som vanleg det gilde møtet slutt, og formannen takka i hjartelege ord hr. Krohg-Albertsen og frue for den hugnalege kvelden, hr. overlækjar Iversen og frue for gildt samvær og medlemene for godt frammøte.

K. Str.

Nyttårsfesten 1956 vart som vanleg halden på Ose Hotell, og no fredag 20. januar. Frammøtet var godt, då kvar fekk taka med gjestar her. Det var ein overlag gild fest frå fyrst til sist. — Inne i den ljose, fine matsalen byrja rettarne med varm, steikt saueribbe og pylse, deretter å taka til oss frå ståande bord smørbrød med allslags pålegg, dertil blautkakor, jolekakor og krem. Før me gjekk inn i salongen og sessa oss, song me ståande: «Fagert er landet —». Her vart det ymse talor og god prat og servert kaffe med småkakor og jolegott. Formannen heldt fyrst tale for damene i spirituelle vendingar, og det vart alltid vel motteke. Hr. kjøpmann S. Sveen kåserte om filateli, noko han gjer framifrå med sin store kjennskap til desse ting. Hr. lensmann G. Skodje kom so med diktet «Sven Dufva» i Ivar Aasen si omsetjing til nynorsk. Til alle si undring deklamerte han dette lange dikt etter minnet — smertefritt — og hausta sterk fagnad. Fru Signe Garmo fortalde på sin fine, hugtakan- de måte om ein 3 dagars fottur over heid og fjell for 40 år sidan, med dei tilhøva som var då. — Formannen bar fram nyttårshelsing til klubben frå Forbundet og Bergensklubben.

Då klokka gjekk mot midnatt bad formannen den elskverdige styrarinnen inn, reiste seg og takka for den i alle måtar gilde festen, maten, servering og hugnad.

K. Str.

MED DETTE NUMMER

stopper forsendelsen av Norsk Filatelistisk Tidsskrift til alle som ikke har betalt for 1956.

Abonnementsprisen er kr. 12.00 pr. år for abonnenter i Norge, inkl. porto, og kr. 15.00 pr. år for abonnenter i land utenfor Norge, porto inkl.

ALBUM for frimerker kr. 10.00
> helsaker > 11.25
Lese blad alltid på lager.
Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra
AAS & HOFFMANN
Oscars gate 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

GODE SAMLINGER

og enkeltmerker kjøpes. —
Samlinger takseres.
Ekspertise for utenlandske
merker besørget.
Glimrende utvalg i eldre
engelske kolonier.

Finn O. Arnesen - Skippergt. 36, Oslo.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Har De subskribert på Håndboken?

Henvend Dem til tillitsman-
nen i klubben eller direkte til
Norsk Filatelistforbund,
Bergen.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

SP

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning
Universitetsgaten 11 - Oslo

Ved forespørsler

til tidsskriftet m å svar-
porto vedlegges.

I nr. 4 (april-nummeret) bringer vi igjen
nytt vedrørende FIPEX som finner sted
i New York i tiden 28. april—6. mai 1956.

INNHold

	Side
Hva interesserer den enkelte mest?	21
Forarbeid til Håndbokens avsnitt om ut- gaven 1863—1866	22
Norwex-merkene	24
Norge nr. 87 (N.K.) kr. 2.00 på 2 skill 2 med omvendt overtrykk	24
Et morsomt feiltrykk av 5/25 øre 1922	26
Provisorisk stempel	27
Frimärkenas förhistoria	27
Nyheter	29
Bøker og tidsskrifter	31
Fra alle fire verdenshjørner	33
Sveriges tapte koloni	34
Møtereferater fra forbundsklubbene	34